

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ.
318

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2017

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 97^Η

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ

Πρός

Τόν Ἱερό Κληῆρο καί τόν εὐσεβῆ Λαό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,
Ἰστιάιας καί Βορείων Σποράδων.

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Προσήλθαμε σήμερα λαμπαδηφόροι στήν λατρευτική πασχαλιάτικη σύναξη, γιά νά χαροῦμε μέ τὸ ἐλπιδοφόρο φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ὅλοι ἐμεῖς πού καθημερινὰ περικυκλωνόμαστε μέ σκοτάδια ἀπειλητικά.

Ὅλοι ἀπόψε κοιτάζουμε πρὸς τὴν ὠραία πύλη τοῦ Ἱεροῦ μας Ναοῦ, γιατί γνωρίζουμε ὅτι ἀπὸ κεῖ θὰ προβάλει τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερο καὶ εἶμαστε ἔτοιμοι, ἀσυγκράτητοι, νὰ ὀρμίσουμε νὰ ἀνάψουμε τὴν ἀναστάσιμη λαμπάδα μας ἀπὸ τὴν λαμπάδα τοῦ παπαῦ, τὴν ὁποία ἐκεῖνος προηγουμένως ἔχει ἀνάψει ἀπὸ τὸ ἀκοίμητο καντήλι τοῦ ἱεροῦ βήματος. Τὸ καντήλι αὐτό, πού δὲν σβήνει ποτέ, γι' αὐτὸ καὶ λέγεται ἀκοίμητο, καίει μπροστὰ σ' Ἐκεῖνον, τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν ἐσταυρωμένο καὶ ἀναστάντα ἐκ τῶν νεκρῶν, τὸν ἀληθινὸ Θεό μας,

τὸν μοναδικὸ καὶ ἀνεπανάληπτο καὶ ἀξιολάτρευτο, ποῦ μὲ τὴν αὐτοσυνειδησία τῆς θεότητός Του, παρουσίασε τὸν ἑαυτό Του ὡς Φῶς!

«Ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου»!!! εἶπε (Ἰωάν. η' 12). Ὑποσχέθηκε, μάλιστα, σὲ ὅσους Τὸν ἐμπιστευθοῦν καὶ Τὸν ἀκολουθήσουν, πῶς δὲν θὰ διαβοῦν σὲ σκοτεινὲς διαδρομὲς, ἀλλὰ θὰ κατακτήσουν τὸ φῶς καὶ θὰ γίνουν καὶ οἱ ἴδιοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου (Ματθ. ε' 14)!

Οἱ ἀναμμένες λαμπάδες, ἀπόψε, διέλυσαν κυριολεκτικὰ τὸ σκοτάδι καὶ ἔκαναν τὴ νύχτα μέρα! Καὶ μεῖς δὲν κουραζόμαστε νὰ τις κρατᾶμε χαρούμενα, καὶ μὲ δικαιολογημένο καὶ ἔκδηλο ἐνθουσιασμό, νὰ τις ὑψώνουμε κάθε φορά ποῦ ψάλλουμε τὸ Χριστὸς Ἀνέστη καὶ σὲ πολλὰ σημεία, κατὰ τὴν ἀπαγγελία τοῦ πιὸ καλοῦ καὶ τοῦ πιὸ γλυκοῦ Κατηχητικοῦ λόγου τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ποῦ σημαίνει τὴν χαρμόσυνη καμπάνα τοῦ τέλους τοῦ θανάτου καὶ τὴν ἀρχὴ ἄλλης βιοτῆς καὶ ζωῆς, γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους, δίχως ἡμερομηνία λήξεως!

Λαμπάδες καΐνε πάντα στὴν ἀγία Τράπεζα, λαμπάδες προηγούνται τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ καΐνε κατὰ τὴν ἀνάγνωσή του, λαμπάδες ὅταν βγαίνουν τ' ἅγια, λαμπάδες ὅταν προβάλλει στὴν πύλη, τὴν κατὰ ἀνατολάς, τὸ Ἅγιο Ποτήριο! Ὅλα, μὰ ὅλα, φανερώνουν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ Φῶς τοῦ κόσμου. Αὐτόν, ποῦ εἶναι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μας καὶ τῶν ὑπάρξεών μας, κοινωνοῦμε ἀπόψε στὸ τραπέζι Του τὸ μοναδικό, ποῦ ἔχει ὅπωςδήποτε, πρέπει νὰ ἔχει, προτεραιότητα ἀπὸ τὸ ἄλλο ἐορταστικὸ ὑλικὸ τραπέζι. Τοῦτο, τὸ δεύτερο, εἶναι καὶ αὐτὸ δῶρο Θεοῦ, ὁ Ὅποιος μαζεύει γύρω του οἰκογένειες, ἐχθροὺς καὶ φίλους σὲ εὐωχία, γιὰτὶ νικήθηκε ὁ θάνατος. Εἶναι συνέχεια τῆς ἀγίας Τραπέζης, ὄχι ὅμως καὶ ὑποκατάστατό Της.

Απόψε, παιδιά μου ἀγαπητά, ἦλθαμε στὴν Ἐκκλησία μας κρατώντας σβηστὲς τὶς λαμπάδες μας. Θὰ φύγουμε, μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, καὶ ὄχι μόνις ἀκούσουμε τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, μὲ ἀναμμένες τὶς λαμπάδες, ἀναμμένες μὲ ἅγιο φῶς, ἀναστάσιμο φῶς!

Τοῦτο δηλώνει ὅτι τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸ τὸ παίρνουμε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, στὴν ὁποία συνταχθήκαμε μὲ τὴν Βάπτισή μας, ἀφοῦ ἀποταχθήκαμε τὸν πατέρα τοῦ σκότους διάβολο καὶ τὰ ἔργα του τὰ

ἄθεα καὶ σκοτεινά. Καὶ δὲν κάνουμε λάθος ὅταν στηρίζουμε τὴν ἐλπίδα μας στὴν Ἐκκλησία, γιατί Ἐκκλησία εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός!

Εὐλογημένοι μου Χριστιανοί,

Σήμερα δὲν θέλω νὰ ἀναφερθῶ σὲ σκοτεινὲς μελαγχολικὲς καταστάσεις, πὺ κάνουν αἰσθητὴ τὴν παρουσία τους στὴν καθημερινότητά μας καὶ τὴν κάνουν ἀνυπόφορη.

Δὲν θέλω νὰ σκιάσω τὴν χαρά σας. Θέλω, ὅμως, νὰ σᾶς πῶ καὶ νὰ θυμίσω καὶ στὴν δική μου τὴν ἀμαρτωλὴ ὑπαρξη, ὅτι μποροῦμε, ἂν θέλουμε, νὰ ζοῦμε διαρκῶς στὸ φῶς καὶ τὴ χαρά. Νὰ μὴν σβήσουμε τις λαμπάδες τῆς πίστεώς μας. Νὰ ἐμπιστευόμαστε τὸ Χριστό, γιατί εἶναι ὁ ἀληθινὸς ἥλιος τῆς δικαιοσύνης! Ἀλλὰ νὰ εἶμαστε καὶ μεῖς, μέ τὴν ὑπακοή μας στίς ἐντολές Του, ἐμπιστοί Του!

Νὰ λειτουργοῦμε ὅπως οἱ λαμπάδες, πὺ φτιάχνουν κυρίως ἄνθρωποι στὰ χωριά μας, ἀπὸ ἀγνὸ μελισσοκέρι! Αὐτὲς οἱ καθαρὲς λαμπάδες εἶναι, ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ Θεσσαλονίκης, εὐωδιαστὲς, ζεστὲς, μαλακὲς καὶ εὐπλαστες. Λυγίζουν καὶ παίρνουν τὸ σχῆμα πὺ θέλουμε νὰ τοὺς δώσουμε. Ἔτσι κι ἐμεῖς· ζώντας ἐκκλησιαστικὰ, μαθαίνουμε νὰ λυγίζουμε ἀπὸ ταπείνωση καὶ ἀγάπη, νὰ μετανοιῶνουμε καὶ στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ νὰ λαμβάνουμε, ὡς εὐχρηστα σκεύη, μορφή καὶ σχῆμα, ὅμοιο μὲ τὸ δικό Του!

Οἱ ἄλλες λαμπάδες, ἐκεῖνες οἱ συνηθισμένες, εἶναι πιὸ φθηνὲς, μὰ ὄχι καὶ τόσο γνήσιες, δὲν εὐωδιάζουν, δὲν ἔχουν ἴλαρὸ φῶς, παράγουν πολλὴ αἰθάλη καὶ τὸ κυριότερο δὲν λυγίζουν καθόλου. Σπᾶνε, μὰ δὲ λυγίζουν. Λέτε νὰ ἐκφράζουν ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους;

Ἀκόμη, παρακαλῶ, νὰ θυμηθοῦμε καὶ πάλι ἀπόψε τὴν γνωστὴ παραβολὴ τῶν δέκα παρθένων! Μὲ λαμπάδες περιμέναν τὸν Νυμφίο τους. Μωρὲς ἦσαν οἱ παρθένες ἐκεῖνες πὺ εἶχαν σβηστὲς τις λαμπάδες τους... Πόσο κρούα καὶ τελικὰ ἄχρηστη εἶναι μία σβηστὴ λαμπάδα... Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας οἱ θεοφώτιστοι, ἔτσι παρομοίασαν τοὺς ἀνθρώπους πὺ δὲν ἀγαπᾶνε ἀληθινὰ τὸ Θεὸ καὶ δὲν τὸν λαχταροῦν, ἀλλὰ πνίγονται στίς μέριμνες τοῦ βίου καὶ τὴν ραθυμία καί, ἐπειδὴ ζοῦν ἔτσι, δὲν ἀγαποῦν καὶ δὲν εὐεργετοῦν καὶ τὸ συνάνθρωπό τους...

Νὰ μὴν λησμονήσουμε ποτὲ ὅτι μία λαμπάδα εἶναι ὁμορφή ὅταν καίει! Καὶ φυσικὰ καίόμενη λιώνει... Λιώνει ἢ ἴδια, ἀλλὰ φωτίζει, ὑπηρετώντας τοὺς ἄλλους. Πόσα πολλὰ δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς πει ἀπόψε μὲ τὴν σιωπὴ τῆς ἢ ἀναστάσιμη λαμπάδα μας...

Δὲν ἤλθαμε, ὥστόσο, νὰ μιλήσουμε μὲ τὴν λαμπάδα! Ἦλθαμε νὰ κοινωνήσουμε καὶ νὰ χαροῦμε μὲ τὰ πρόσωπα ποὺ φωτίζει ἢ λαμπάδα! Μὲ τὸ Χριστὸ καὶ τοὺς συνανθρώπους μας! Καὶ κάτι τελευταῖο, γιὰ τὴν καθημερινότητά μας καὶ τὴν σωτηρία μας· ἅς προσέχουμε τὸν τρόπο μας καὶ τὴν συμπεριφορὰ μας· μήπως, δηλαδή, «κάψουμε» κάποιον μὲ τὴν λαμπάδα μας...

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Παιδιά μου ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα.

Σᾶς ἀσπάζομαι ὅλους μὲ πατρικὴ στοργή

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ (πρὸς τοὺς Ἐφημερίους): Ἡ παροῦσα Ἐγκύκλιος νὰ ἀναγνωσθεῖ, ἀργὰ καὶ καθαρά, κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως, μετὰ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ **πρὶν ψάλετε τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη».** Ἀσφαλῶς θὰ ὑπολογίσετε τὸ χρόνο, ὥστε, ὅπως συνήθως, στὶς 12 ἀκριβῶς νὰ ψάλετε τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη».

Ἐσωτερικὴ Διανομή:

Ἀρχεῖον· Φ. Ἐγκυκλίων Μητροπολίτου.